

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztési iroda: Versecz, Iktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb irások közlőanyagok különben Dr. Kirchnerné felvétel és rendelés irójában (az Andrássy-sétány és Iktala-utca sarkán lévő Kádics-féle házban) is átvételnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 frt. 25 kr. — Egész évre 5 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő: Perjessy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért a lapban megjelölt árakon számíttatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A világi térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekért kérjük penteken délig bejelenteni.

VIII. évfolyam.

Vasárnap 1899. évi január 1-én.

1901. 916.

I. szám.

Boldog új esztendőt!

Versecz 1899. január 1-én.

A haldokló év utolsó napjaiban, s az új év mesgyéjén szokásos és tanulságos áttekinteni a letűnt esztendő tapasztalatait, hogy azokból okulva nézzünk szemébe az új esztendőnek.

Ki tudhatná azt, hogy mit rejt titokzatos méhe?!

A magyar nemzet, államiságunk életében nagyon fontos fordulóponthoz képeznek azon események, melyek a törvényhozó testületben jelenleg folynak, s melyek sok igaz hazafi kebelét töltik el szomorúsággal s bizonyos félelemmel tekintünk az új év eseményei felé.

A múlt esztendőben, ilyen tájban a szomszédos Ausztriában dúltak vehemens erővel az eszeveszett nemzetiségi harcok, jelenleg a mi belpolitikánk egén ülnek a sötét felhők, bizunk azonban a magyar nemzet politikai érettségében, mely garanciát nyújt arra, hogy a kibontakozás csak olyan lehet, mely nem dönti veszélybe szent István koronája országainak lakosságát.

Városunk életében is nevezetes volt az elmúlt esztendő. Sok oly dolgot hozott számunkra, melyeknek jótékony hatása meg látszik közviszonyainkon, de oly dolgok is merültek fel a múlt esztendőben, melyek az

egészséges fejlődést és nyugodt haladást megbénították.

Szorgalmas, derék német földművelőink kitartó buzgalommal újítják fel a város javát és anyagi fellendülését képző szőlőművelést, minden évben újabb és újabb szőlőültetvények teszik gazdagabbá határunkat.

A város külső képe is sokat változott, utcáink nagyobb terjedelmű aszfalt és makadámburkolatot nyertek, elkészült a régen ohajtott vízlevezető csatorna is, mely sok hosszú év óta képezte egy nagy városrész lakosságának vágyait. A villamvilágítás teljesen jónak és megfelelőnek bizonyult, szóval e tekintetekben nagyot haladt a múlt esztendőben városunk.

A polgárság zömének nyugalma, egyes jelentéktelen dolgokból nagy dologgá felfújott ügyek háborgatták ugyan ideig óráig, de azok is lassacskán kezdenek elsimulni, csak gör. kel. szerb anyanyelvű testvéreink körében dúl még a harc, az erőyes püspök sem tudta még eddig lecsilapítani a vihart, mely az egyház ügyeiben oly nagy károkat okoz.

Iparunk és kereskedelmünk is fellendült a múlt évben, központi pályaudvarunkat, melyben öt irányú vasutvonal találkozik, fokozatosan bővítik. Elkészült a pancsovai úti vasuti alújáró, az új sinhálózatok nagy része, ez esztendőben az állomási épületek kibővítésére is rákerül a sor.

Örömdöntő eseménye volt a múlt esztendőnek az is, hogy közoktatásügyi miniszterünk új évi ajándékkul állami elemi nép-

kolát állított fel városunkban, melynek magyar anyanyelvű lakossága a legmélyebb hálával fogadta a magyar kormány ezen újabb segítségét, — igaz köszönet és elismeréssel adózik mindazoknak, kik ezen újabb kulturintézményünk létrejöttét elősegítették.

A sok befektetés nagyobb pótdalával súlytotta ugyan a lakosságot, de azok a befektetések majd gyümölcsözni fognak és fejlődésünk, haladásunk érdekében szükségesek valának.

Sok oly fontos ügy vár még megoldásra, mely városunk lakosságának áldozatkészségét igénybe fogja venni, de ha nem lesznek nagyobb rázkodtatások, bizton tekinthetünk a jövő elé.

Reméljük a legjobbat!

«Isten óvja a veszélytől mi magyar hazánkat»

P.

Előfizetési felhívás.

Midőn 14 évvel ezelőtt a verseczi első magyar lapot megindítottam, vállalkozásomról, mindenki azt mondotta, hogy Verseczen magyar újságnak lehetetlen megélni.

Hála a gondviselésnek, a baljóslat nem teljesült be. Igaz benső köszönet annak a kis magyar gazdának és munkástársainknak, kik bennünket a legválságosabb időkben sem hagytak el.

A hosszú tizenégy esztendő alatt, mióta a verseczi magyar újság ügyét vezetjük, őszintén megvallva, sokszor állottunk az elcsüggedés szélén. Azok, a kik ellenségei mind annak, a mi magyar, sokszor támadtak adásként ellenünk, de a támadások csak erősítettek bennünket, — a nehéz időkben támogatást lertünk magasabb helyekről is, — s azon tudatban, hogy annak

Tárcza.

A bálványkép.

Irta: Hercezeg Ferenoz

A fogyófélben levő hold már fölkel a bolgár parti hegyek fölött és szomoruan nézte magát az öreg Duna vízében. A magyar parton két lovas ember poroszkált az erdő felé, mely akkor még Keve-várától a Panocsa vízéig terjedt.

A mit elmondok, az abban az időben történt, mikor Gellért püspök ékes szóval, Csanád ispán pedig kopjanyéllal terelgette Ajtony hajdani birodalmának népét a marosvári székesegyház keresztelődő vermébe.

— A gémtábor! mondta az egyik lovas, mikor elérték az erdő szélét.

Ósi idők óta a gémcshaladok ezrei fészkeltek a parti fákban. Az erdő itt csodálatosan kopár volt; a gyérlobu fákban tucat száma feketéltek a fészkek, mint megannyi óriás tuskés gyümölcs; a fák alatt egész dombokban korhadtak elhullatott hal- és békátetek. A dnnai mocsarak felől még szakadatlan rajokban vonultak haza az éjjeli gémekek.

Egy órai lovaglás után a gémtábor végére értek az utasok és ekkor nyeregéből szállottak.

A öregebbik, a ki társának vezetőként

szolgált a rengetegben, Omodé volt, a marosvári bencés-fráter. Két esztendővel ezelőtt még Ekese volt a neve. Akkoriban hadnagya volt a dunai szigeteken fanyázó martalócoknak, kik hol a magyar, hol a bolgár partokat dúlták. Öreg napjaira azonban, a mióta egy nyíllövés megbénította a jobbik karját, megtért, kikeresztelkedett és Szent Bence szolgálatába szegődött.

A másik is pap volt: Márton, a marosvári, vagy mint újabban Istvan király rendeltére mondták: a csanádi káptalan ifju és hazafias kanonokja. A külseje olyan volt, hogy a ki egyszer látta, az nem felejtette el többet. Termetének férfias délcegségét nem tudta megrontani a sok ónsanyargatás; ijesztően sápadt arca pedig oly szabályos, oly szomorú s mégis fölségesen szép volt, mint egy arkangyalé.

— Hová vezesselek most, Márton uram? kérdezte a bencés.

— Vezess el a faragott képhez, melyet a bujdosók állítottak föl az erdőben.

Omodé kantáron fogta a paripáját és szó nélkül rátért a keskeny mesgyére, mely a járattalnak látszó rengetegbe vezetett. A kanonok nyomon követte.

Az erdő az év legtöbb szakában víz alatt állott és nyirkos talaján mesés bujaságu növényzet sarjadzott. Hol öles nád között jártak, hol meg óriás levelű páfrány bokrok közt A gu-

mós, förtelmesen összerepedezett fatörzsek néhol aggasztóan összetorlódtak, másutt a kuszó virágok lombos sátrat feszítettek egy-egy fekete kis tó fölé, karvastagságu indákat bocsátva le a magasságból. Sok kisebb tó volt az erdőben. Sötét tükrükben lángoló virágú liliombokrok nézegették magukat, a vizen pedig gyermekfej nagyságu, hólyagos virágok usztak.

Az erdőben tanyáztak a bujdosók. Utolsó maradékai egy ősrégi népnek, melynek szerencsésillaga egykoron vakítóan tündökölt Évszázados küzdelmek után, miután harci viharok foszlányokká tépték a nemzetüket és sok kevély hódító rátette a lábát a nyakukra, számukban megfogyva, erejükben megtörve, ide vették magukat a járattal erdő méhébe. Itt még a régi, büszke avar nevéket is elfelejtették, csak bujdosóknak nevezték magukat és az üldözött vad-csorda talányos és szomorú életét folytatták.

Örökösen az erdő nyirkos homályában élve, ijedt arcu, sápadt, vézna embereké toporodtak a hősök unokái. Nyers állatbőrökbe öltöztek és kérges buzogányukkal, vadászgerelyükkel a válukon, nesz nélkül tovaosonó arnyékokként jártak a rengetegben. A keveiek babonás felelemmel kerülgették a bujdosók erdejét, mert azt beszélték, hogy a sűrűségben farkasvermek és repülő hurkok fenyegetik az utas embert. Néha meglepték őket éjjeli halászat közben. Egy rikoltásra vagy az evező loccsanására azonban hirtelen eloltották a fákyaikait, elmerítették a

csel

czinak, mely lapunk zászlójára van fehrva — gyözedelmeskedni kell — nem engedték kicsavarni kezünkől a zászlót.

— Ez alkalommal csak annak kijelentésére szoritkozunk, hogy feladatunkat teljesíteni, ezután is tehetségünkhez mért erővel fogunk igyekezni s különös törekvésünk leend lapunkat azon irodalmi és társadalmi színvonalon fentartani mely őt elszigetelt helyzetében a hazai vidék, lapok között hivatásánál fogva megilleti.

Ezek előrebocsátása mellett az új esztendő küszöbén azon kéréssel fordulunk a velünk együtt érző nagy közönséghez, munkatársainkhoz, hogy szellemi támogatásukkal önzetlen munkálkodásunkat elősegíteni; — a lapunk által képviselt eszmét erősíteni; tömeges előfizetéseikkel pedig magyar lapunk fenállását biztosítani sziveskedjenek.

Perjessy Lajos.

a „Délvidék” szerkesztője.

NAPI HIREK.

Bóldog új esztendőt! Lapunk T. Cz. olvasóinak, munkatársainknak és barátainknak szerencsés és bóldog új esztendőt kívánunk. A „Délvidék” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Az istentiszteleték sorrendje ma új év első napján következő leend a rom. kath. templomban: Reggel 7 és 9 órákor szent misék, 10 órákor assistenciás nagy mise és predikáció. Délután 3 órákor unnepi vecsernye.

Rendkívüli közgyűlést tartott f. hó 29-én törvényhatóságunk Pálffy Elemér főispán elnöke alatt. A tárgysorozat tárgyalásának megkezdése előtt Weifert Károly főjegyző bejelenti, hogy az elhalalozott Alexandrovits Miklós virilista helyére Fischer János póttag lépett elő a városi törvényhatósági tagok sorába. Rottler F. több v. képviselő nevében arra kéri a főispánt, hogy tekintettel a kereskedői és iparosztályból való városi képviselőkre, a közgyűlést ne hívja össze csötörtökre, mert akkor heti vásár van s a gseft után kell járni. Főispán felel, hogy mindenkor tekintettel volt erre a körülményre, az iparosok és kereskedők érdekeire, de jelen alkalommal az idő rövidsége miatt nem lehetett másként intézkedni. Ezután az utca tisztogatás bérbeadásának árverési eredménye került a közgyűlés elé. A városi tanács azt javasolja, hogy mivel a megtartott árverésen 4000 frttal nagyobb összeg ér-

halókat és nyakig a vízbe bukva, eltűntek a nádasban

Omodé, a ki biztosabban járt az erdőben, mint a monostor folyosóin és a ki a -ötétségben is látott, mint a macska, most megállította a kanonokot.

— Itt vagyunk a tisztáson, susogta.

A fehér holdfényben hatalmas rétség terült el előttük, szórványos facsoportokkal. Köröskörül ezüstös ködbe veszett a távoli erdő. Ilyen báronyos gyöpon táncolhattak szívesen a holdleányok és a nádibábák, kikről a regösök danolgtak. (A szigoru Taszilló apát nem egyszer virgácsoltatt meg ilyen kóbor embe- reket a marosvári egyház tornacában.)

Miután áthaladtak a tisztáson, sürü bozóthoz értek.

Az utvesztő! mondta a hajdani martalóc.

A paripáikat egy fához kötötték, aztán egy alig észrevehető szűk résen át a bokrok közé bujtak. Mesterségesen vágott, szeszélyesen kigyózó, végtelen hosszúnak latszó lugason kellett áthaladniok A talaj erre halmos volt, az erdő szárazabb.

— Lépdelj halkán, uram, szólj csendesen, mondta Omodé. Senki sem tudja, hogy merre vannak a bujdosók alvóhelyei, de nekik éber az álmuk és éles a fülük.

Kicsi, kerek tisztásra értek és ekkor ki- egyenesedhettek megint. Omodé megragadta a kanonok karját.

— Látod? Ott!

— A faragott kép! suttogetta Márton.

Ott állott az erdei emberek fehér bálványa magas talpon, a hold fényében fűródve . . .

Anadyomene, legbájosabb hellászi istennő, hogy kerültél te a barbárok nyirkos erdejébe? Te! Ott állasz, főséges meztelenségben, dialdalmos szépséged tudásával a fehér márvány- arcon! Ajkodon ott lebeg a finom, gyöngéd, epedő mosoly, mely egykor a knidoszi nők ajkán fakadt. A holdfény, mely hizelegve végig- folyik nemes tagjaidon, mintha életet öntene márványtestedbe . . . Anadyomene legbájosabb istennő, hogy kerültél ide?

tett el, mint a mibe eddig a tisztogatás került a házikezelésben a városnak, — a közgyűlés ne fogadja el az árverés eredményét, hanem ezen- tül is házilag kezelje a város tisztogatását. A tanács indítványát a közgyűlés elfogadja, azzal a megtöhdással azonban, hogy a városnak illető közegei a város tisztogatására, az eddignél nagyobb gondot fordítsanak, a munkát cél- szerűbben oszszák be, jobban ellenőrizték; ren- dőrségünket pedig utasította a közgyűlés, hogy az utcái járdák tisztán tartása ügyében a leg- nagyobb szigorral járjon el, azon háztulajdono- sokat és lakókat, kik e tekintetben nem fele- nek meg kötelességüknek, szigoruan büntesse meg. A közgyűlés ezen határozatára égetű szűk- ség is volt már, csak azután az a határozat ne maradjon írott malaszt, hanem foganatosítsák is. E tekintetben elég a városháza tözsomszéd- ságára mutatnunk, hol a város nagy szegényére a korzó mellettek tomény telen lucok, piszok, étel maradék volt napokon át összefagyva, az olvadásnál az állapotok még czudrabbak valá- nak. Most tünik csak ki teljes valóságában, hogy milyen nagy szükség lett volna arra a tervezett levezető csatornára, mely a Höschl féle ház- tól kiindulva a Garai szálloda, Zoffmannféle ház, Glückmann szálloda Baich polota stb. előtt elvonulva a Paris szálloda mellett az új csator- naba vezetne volna azon piszokot és szennyvizet, mely most a pompás aszfaltot terül el. A csatorna tervezetét az aszfalt burkolat lerakása előtt el is készítette a mérnöki hivatal, a köz- gyűlés elé is került, de pár varosatyva heves agitálása miatt leszavaztatott — most már csak két háromszoros költséggel lehetne azt a csator- nát elkészíteni, mert az aszfalt burkolatot lerakták s most azt véges végig fel kellene tépni. Város atyáink nagy bölcsessége — tisz- telet azoknak kik annak idejében a csatorna mellett valának — a nagy műszaki tudoma- nyok tehát csötörtököt mondtak vala. A régi „Galambos”-ba való levezetés nem sikerült és ezentűl sem fog sikerülni. Minden esztendőben ismétlődnek azok a szegényletes dolgok. Az ital fogyasztási adónak egyesek általi megválta- ságában azt indítványozza a pénzügyi és gaz- dasági bizottság, hogy a mult 1898-iki megvál- tási összegek tartassanak fel a jövő 1899-ik év- ben is. Ezen indítványt a közgyűlés azon meg- töhdással fogadja el, hogy a megváltsási módo- zatok ezentűl már szeptember hónapban a köz- gyűlés elé kerüljék, hogy a pénzügyigazgató- ságnál megejtendő árverés alkalmával már tájé- kozva legyen a város.

Meglehet, hogy portyázó barbárok ragad- tak ide Hellász derült ege alól . . . Vagy Róma hódító légioi hoztak magukal? Évszázadokig pihentél a Duna sárka fővenyében. Aztán kiás- tak a bujdosók és oltárt emeltek neked. Oh nem, a farkasbőrös barbárok nem értették meg szépséged harmóniaját, nem értették meg knidoszi pillantásokat, nem klaszikus mosolyodat. De ösztönszerűen érezték, hogy istennő vagy és allati meghunyászkodással borultak le a fehér labad elé.

A két pap sokáig mozdulatlanul, a fáradságtól lihegve nézte a marványképet. Mélysé- ges, titokzatos csend honolt az erdőben. Ezer szentjanosbogár ropkódott körülöttük, mintha a fák szikrázó aranyesöt hullatnának.

— Ó az! — mondta Márton pap.

— Ki ő? — kérdezte a fráter.

— A Venus-ördög; a sátán hadából a legförtelmesebbik.

A kanonok azután nyersen rászóit Omodéra:

— Add ide a vasbotot!

— Mit akarsz tenni, uram? — kérdezte a benzés ijedten.

A kanonok most fölemelte a hangját.

— Betöltöm rajta az irás szavait, mely így szól: „ . . . és az ő isteneinek faragott ké- pét elvagdaltátok.”

Márton folszóit a nyers köoltarra és a buzogánnyal a bálvány fejére sujtot . . .

A kő hangott adott! Panaszos, mély ha- rangkongás járta át az erdő csendjét. A másod- dik, harmadik, a tizedik ütésre, mely irtóztató erővel csattogott a szobron, a dallamos kon- gásból rémült, diszharmonikus hörgés lett. A bálvány tagjai szikrázva hulltak szét. De ott fekűdt még a fűben a szépség univerzumanak egy-egy alkotó része. Az isennő domboru keble, szűzies csipője. Azt is szét kellett rombolni, nehogy egy új felekezet új oltárt emeljen neki.

— Uram siessünk, siessünk! kiáltotta Omodé.

A sűrűségben hosszan elnyujtott, gyászos farkas-üvöltés hallatszott. Az erdő felriadt mély

Eljegyzések Tarnói Buocz Béla versezi kir. Közjegyző, nagy műveltségű, kedves leányt Emesa kisasszonyt eljegyezte Zimonyi Endre fehértemplomi szolgabíró. — Herczog Anna kisasszonyt néhai Herczog Gusztáv földbirtokos leányát eljegyezte Miklossy István szakolczai kir. kath. főgymnasiumi tanár, áll. főreálisko- lánk egykori jeles növendéke. — Heinrich József jegyet váltott Sturn Gizellával.

Városunk törvényhatósága 1899. évi január 4-én szerden rendkívüli közgyűlést tart, mely- nek egyetlen tárgyat „Az esküdték lajstromát összeiró küldöttség választása” fogja képezni.

Elöléptetések. Frieb Alfréd és Pep- lovszky László, a versezi 7-ik honvédsyalog- ezred tiszthelyetesei hadnagyokká léptették elő.

Karácsonyi ünnepély. A „Mi asszonyunk- rol” nevezett szegény iskolanövérök, kiknek gondjaira Versecz városa rábízta közsegi Fröbel gyermekkertjének, elemi és polgári leányiskolái- nak vezetését, mint azt már többször illő mel- tánylással hangoztattuk, rendkívül megkapó, lé- lekemelő és ritka ügyességgel rendezett iskolai ünnepélyeket szoktak tartani, melyeknek ked- ves emlékei nem csak a minden szép és nemes iránt fogékony gyermeki szívben, hanem a fel- nőtteknél a szülők és tanügybarátoknál is ma- radandó nyomokat hagynak maguk után. Volt egy idő, nem is olyan nagyon régen, midőn lapunk, hasábjain nem egyszer kellett felemel- nünk szavunkat az ellen, hogy a tiszt. növérök közt többen tanítottak olyanok, kik a magyar nyelvet nem beszélték, nem értették, idegen országban, idegen szellemben növekedtek, hazai viszonyainkat nem ismerték . . . stb. Az álla- potok azonban minden magyar hazafinak leg- nagyobb öröme hamarosan megváltoztak. Szent Gellért örökébe oly főpásztor került, ki a kereszt mellett felemelte s lobogtatja a nem- zeti zászlót. Azokban a növevelő tanintézetek- ben, hol az előtt idegen szellemet honosítottak meg, idegenből behozott tiszt. növérök, hol a nemzeti kultúra kevés becsű vala, — most majd- nem kizárólag a mi édes, drága magyar nyel- vünk hangzik, nem csak a tanítások alatt, ha- nem a szülők, a nép előtt tartott ünnepélyek alkalmával is. A régi egészségtelen szellem el- tűnt, a tiszt. növérök, azzal a vaserűjű szívos- sággal, mely működésüket jellemzi megtanultak a magyar nyelvet, a kik nem voltak arra haj- landok, kivezényeltettek ebből a szép ország- ból. Az idegenből került oktatókat felváltották a hazaiak s megzendült az ékes magyar szó, a dallamos, lágy magyar ének. . . . Versecz

álmából, a szenvedélyes, dühös fájdalom kial- tása felköltötte visszhangját.

— Siessünk, siessünk!

Egymást rangatva és taszitva, meg-meg- botolva, eszüket vesztve, mint a tetten ért gyil- kosok, rohantak vissza az uton. Akkor már oly hangos volt az erdő, mintha minden fája fájdalmasan rikoltozott volna.

Mikor visszatáltak a paripaikhoz, Mar- ton kanonok előkereste a tüzelő szerszámot.

— Mit akarsz, uram? kérdezte Omodé.

— Az iras azt mondja: Berbereiket tüz- zel égessétek meg!

A fráter megfigyelte a szél jarasát, s mi- után meggyőződött, hogy keleti szél fuj, buz- gón segített társanak a gyujtogatás munká- jában

— A füstszag, mormogta — majd elza- varja a nyomunkban ropkédó kerelyes dara- zsakat.

A száraz haraszt szikrát fogott. A kopasz cserje lángra lobbant és a tűz csakhamar föl- csapott a fak koronájáig. Kevés idő múlva ro- hamosan szélesedő, bömbölő tűzfolyam hullám- zott nyugatnak. Arra száraz volt az erdő.

A papok nyeregbe szöktek, elvágattak és vissza sem néztek oda, a hol vérpiros gőz és tompa morajlás hirdette, hogy valami nagy, valami kimondhatatlan nagy szerencsetlenség sujtot le.

Csak akkor jutottak lélegzethez, mikor már maguk előtt látták Kevevár sötét földsan- cait és hatalmas szálfakból ácsolt tornyait.

— Uram, mondta ekkor Omodé, attól tartok, hogy az atkozott bálvány boszut állhat rajtunk. Mert nem hinném, hogy végképpen elpusztult volna. Mikor már szaz dirib-daradra törted, egy alaktalan ködarab fekűdt a fűben s mosolygott Tisztán láttam a holdfényben: mosolygott! Ki hallott valaha ilyet? Egy kö- darab, a mely mosolyog . . .

A kanonok nem válaszolt. Csak a két kezét nézte figyelmesen, mintha vérfoltokat ke- resne rajtuk.

utcain, a családok körében a kis leányok sokkal előbb beszéltek magyarul, mint a fiúk. Az a német, vagy szerb anyanyelvű szüle mily büszke gyermekére, ha látja, hogy megtanult magyarul . . . ! Én kedves olvasóm, ments azt mondd: hát ez a referáda a karácsonyi ünnepélyről? Azt is mondhatnánk joggal, hogy igen is ez a legkedvesebb referáda, a részletekre is rátérnénk, ha nem követelné és parancsolná a helyes pedagógikus elv, hogy iskolások ily-fajta működésénél nevetek nem szabad felsorolni. (Pedig milyen szívesen venné sok kis mama.) (Sz. nő) Elég az hozzá, hogy az előadott énekek, zenedarabok, élőképek teljesen elragadták a publikumot, mely az ünnepély első napján nagybárá szülőkből és a tanítványok rokonaiból állott. Közönség mindkét napon annyi volt, hogy a hőség szinte tűrhetetlenné vált. Ez alkalommal ismét hangsúlyoznunk kell, hogy a polg leányiskola helységei sok tekintetben nem felelnek meg a kívánalmaknak s nagyon is itt van már az ideje, hogy a községi leányiskolák egyszer már megkezdjék, de megfeneklett renoválása a legközelebbi jövőben napirendre tűzessék. A tisztelendő nővérek ezen iskolai ünnepélyük alkalmával is megmutatták, hogy a gondjaikra bizott leány növendékeket a legjobb szellemben nevelik, s hogy működésük áldást hozó.

Uj honvéd-hadnagyok. A király 1899. évi január hó 1-iki ranggal kinevezte tartalékos hadnagyokká: a verseczi 7. honvédegyalozredhez Frieb Alfréd, Peplovsky László, Sujan Ferencz, Kirchmayer József, Margitay Jenő, Pfeifer Gyula, Steiner Győző, Kiss Aladár, Hoffer Jenő, Székely Dező, Szokolay Jenő, a lugosi 8. honvédegyalozredhez: Sidlovits Kálmán Béla, Renner Ignác, Fischer Ödön, Papp Károly, Liszer János, Csulay Albert, Domány Arthur, Szatmáry Ferencz és Pollacsek Oszkár.

Ujságíróink jövő pénteken megtartandó nagy műstélye iránt oly nagy érdeklődés mutatkozik városunk előkelő koreiben, mint a milyenre évek óta nem volt példa. A felső erkély összes ülőhelyei már két hét előtt elkelték. A földszinti helyeket is szaporítani kellett. A verseczi kaszinó választmánya összes helyiségeit átengedte ez estére, melyért már ez időszert is köszönetet mond a rendező bizottság. Temesvárról és vidékünkől igen szép számú, előkelő társadalmi állású egyének ígérték meg, hogy az előadásra eljönnek. A műsor egyes pontjai ritka művészi élvezetet ígérnek. Igaza volt ki-küldött Alborakunknak, hogy kereskedéseinkben már alig található selyem. Hölgyvilágunk, a verseczi szép leányok és asszonyok bájos koszorúja teljes számmal kíván megjelenni. Egyes varrónők mián a legjobb barátnők harc és háborura kelnek. Csudálatos; hogy az apak és férjek mind a mellett megtartják komolyságukat ok is szívesen aldoznak, mert tudják, hogy az újságírók mulatsága a legelsőbb rendű ily fajta muri leendő. A tárczák készsége megnyílnak! A férfiak meghajlanak a nők azon argumentációja előtt; hogy: — Erre a mulatságra saját családi reputáczióink érdekében is el muszály menni

1.) Prolog. Irta és felolvassa Hercze Ferencz ország gyűlési képviselőnk. 2.) „Kikölcsönzött házastárs” (Eine eheliche Anleihe.) vigjáték 1 felvonásban Teuscher Oszkártól e darabban szerepelni fognak: Muresian Irma és Dajkovits Czelesztin úrnők, Muresian Szilárd, Dajkovits János és Róth Róbert urak. 3.) A „Bajazzo” opera „Harang Korusa” „Rukovet” Mokranycztól. Éneklő a vegyeskar. Husz nő és tizenhat férfi. 4.) Monolog. Előadja Halmos Béláné úrnő. 5.) Liszt Ferencz „Rigoletto Phantasie” zongoran előadja: Herczog Paulina úrnő. 6.) Gavotine a „Szevillai Borbély” dalműből éneklő Brassova Danicza k. a. 7.) „Nőnevelő intézet” („Das Pensionat”) operette I. felvonás 2 kép Suppé Ferencztől. Szereplők: Horváth Hermina úrnő, Fiegert Frieda, Gerdecz Vidoszáva, Fiegert Nina, Grosz Róza, Bodó Irma, Seidl Czelesztin, Gettmann Mária, Waldherr Irma, Hatz Berta, Seidl Anna, Neukomm Kamilla, Neukomm Miczi, Nikolits M., Komleovits Zorka, Popovits Darinka, Mojszejeva K., Nedelkovits Olga és Nedelkovits Kossara kis-asszonyok. A próbák serényen folynak.

Az állami főreáliskola szegény tanulók segélyező egyesülete, mely az év kezdetén 114 kor. 76 fill. árú könyveket osztott szét, továbbá egy szegény tanuló helyett 24 korona tandíjat lefizetett, a karácsonyi ünnep alkalmával 7 szegény tanuló meleg ruhával és cipővel látott el, melyeknek értéke 94 korona és 40 fill. lett ki. Ez utóbbi eredményt Gries J. kereskedő úr még néhány darab meleg alsó ruhával töltötte meg. A segély egyesület tehát 233 kor. 16 fillérel segélyezte idáig a szegény tanulókat. A nemes lelkű adományozónak és Lövy M. keres-

kedő urnak, ki a vásárolt ruhák árát mérsékelte, köszönetet mond az igazgatóság.

Nyilvános köszönet. A nemes jötevők nagy örömet okoztak a szegény ev. gyermekeknek, kik közül karácsony estéjén 12 kaptak meleg ruhát, cipőt, s legalább 40 gyermek — vallás-különbőség nélkül — a már megszokott papirzsákokat melyben dió, alma, füge stb. képezi a tartalmat. Fogadják a jötevők ezen uton halás köszönetünket! Isten áldása kísérje lépteiket! Falb Jenő, pénztáros, Greszler ev. lelkész.

A délmagyarországi tanítóegylet választmánya a mult kedden városunkban ülést tartott Schenk Jakab igazgató elnökele alatt, mely alkalommal a tagok szép számmal jelentek meg délvidekünk minden részéből. A választmányi ülés elhatározta, hogy az ideci nagy gyűlést Lippán fogja megtartani, egy II-ik oszt. tankönyv megírására pályázatot hirdettek, s elvben elfogadták egy convictussal egybekötött délmagyarországi tanítói otthon alapítását.

Garai testvérek, a Milleker Zoffmannféle szálloda bérlői elhatározták, hogy a vendéglők, ben és kávéházakban szokásos újévi kártyákat, — melyek valamelyes zsebnaptarfélét képeznek, s melyekkel az ügy is sok oldalról megrohant publikumot, meg megtisztelik, — busás borralaló fejében — ez idén nem engedik a személyzetnek kiosztani. Jó elhatározás az, de nem hisszük, hogy sok követőre talál.

A szegény iskolásgyermekek karácsonyfájára a következő adományok folytak be: Versecz város törvényhatósága 60 frt, Adler Miksa 50 frt, verseczi takarékpénztár 30 frt, Dr. Seemayer Károly 20 frt, Pevianó Lujza úrnő 20 frt. 5—5 frtot adományoztak: Szolcsizai, Jovánovits Sz. Seemayer Viktoria, Zoffmann Gizella, Hauser Angela, Hemberger Elsa, Lászlóffy László, Springer Jakab; 3 frtot adományozott Moldoványir Sarolta; 2—2 frtot adtak: Weifert Karolin, Fitz Fáni, Apfelbaum Matild, Kehrer Amalia, Morlin Emilia, Scherter Ludmilla, Demeter Vanda Birk Susanna, Fuchs K, Rieger Roza, Tangl K; 1.50—1 frt 50 krt: Wassermann Hugó, Pekár család, Gerő Vilmos, Geiger Ant, Hoffman H, Parokovits Luckur Malvin, Babarczy Janka, Hoffmann Lujza, Frank Hedvig, Podvinetz testvérek, Bodry Jolán, Rajzinger M, Buocz M, Weitner V, Matzer K, Weifert I, Osztóits M, Mladenovits L, Neukomm P, Mahler I, Höng I, Kohn H, Hoffmann H. Egy koronát adakoztak: Zircher E, Stark E, Keller L, Lukits E, Marchalek K, Phillip G, Schubert C, Florian L, Milloszavlyevits I, Czintrits P, Hofmann L, Vaszitsek K, Karl nővérek, Neukomm V. Kohn Sz, Irányi E, Lukits M, Klauer I, Petkovits A, Andreovits O, Thor A, Müller H, Schosberger Fr, Watz A, Akimovits R, Posch J, Nedelkovits M. Bubenitsek S, Florian A, Stern J, Bodó I, stb. Ezenkívül szövöketek és ruhamegüket adtak: Hofmann testvérek, Puikon I, Seemayer J. Drechsler I, Schulz G, Löschner A, Trucza A, Demeter V, Henn A, Vaszitsek K, Korányi I, özv. Kirchnerné, Frisch H, Lövenstein és Györi, Közl S, Mikler E, Stark E, Zoffmann A, Ullmann V, Sauervald M, Pavlovits M. Hofmann Lola, Hofmann St, Popovits K, Gettmann Fr, Seidl C, Neustadt I, Mark H. A nemes szívű adakozók fogadják a szegény szülők és gyermekek halás köszönetét. Legyen bő részüik abban a boldogságban, melyet a könyörületeség gyakorlása a jó szivekben okoz.

Az árvaház alap javára újévi üdvözet megváltása által befolyt: Pálffy Elemér főispán 5 frt, Seemayer János kir. tanácsos polgármester 5 frt, Dr. Seemayer Károly ügyvéd 10 frt, Dr. Osztóits Iván, Dr. Haag Aladár Zoffmann Sándor 5—5 frt. Garai testvérek, Glückmann testvérek, Herczog József 3—3 Weifert A, Florian G, Tauber testvérek Frisch H. Dr. Lichtscheindl E. 2—2 frt, Georgievics Milán, Gábor Lajos, Christian József, Lövenstein J, Reinfeld S. Hack Mátás, Kehrer L, Lövenstein & Györi, Stern L, Reiter J, Kuchler B, Scherter B, Petrovics Vazul, Unger József, Hahn Ignác, Wassermann H, Lövy Niksa, Dimitrijevic János, Seidl Gyula, Müller Oszkár, Kohn H, 1—1 frt. A községi iskola tanító testülete 5 frt, az iskola nővérek 5 frt, a városi tisztikar 11 frt. 70 kr.

A magyar folyam és tengerhajózási részvénytársaság — üzletvezetősége ez uton is tudatja a közönséggel, hogy a hajójárlatokat — tekintettel a beállott hideg időjárásra — Zimony és Orsova között beszüntette.

Uj csillag. Mult vasárnap egy fiatal, német csillagvizsgáló egy uj csillagot fedezett fel, mely az eddig hozzánk legközelebb valónak ismert Marsnál felényivel még közelebb van a földhöz. Most a műveltebb világ valamennyi csillagvizsgálója feszult figyelemmel vizsgálja az égboltozat ragyogó, kisebb-nagyobb csillagait, hogy újabb felfedezésekkel közelebb hozzak azokat földünkhöz. E tekintetben nekünk laikusoknak jobb dolgunk van, mert mi a csillagokat csak a szerint vizsgáljuk a mint 1, 2, 3 vagy 4 csil-

lagos Esterhazy cognacot óhajtunk inni sőt, különös, épen megfordítva, nem mi hozzuk a csillagokat, hanem a csillagok hoznak minket közelebb a földhöz minél komolyabb tanulmány tárgyává tesszük azokat.

Különféle mulatságok sorozata:

- Jan. 6. A hírlapírók műstélye a Glückmann-féle vígadóban.
- Jan. 7. Tűzoltó bál a »Szőlővenyigé«-ben.
- Jan. 14. Az I. önálló betegsegélyző egyeslet alapító ünnepélye a »Szőlővenyigé«-ben.
- Jan. 15. A verseczi önképző-osztályának vigalmi bizottsága zártkörű jelmez- és álarczos bálja a vígadóban.
- Jan. 21. Az ízr. jótékony nőegyesület estélye a vígadóban.
- Jan. 21. A verseczi régi betegsegélyző egyeslet bálja a »Szőlővenyigé«-ben.
- Jan. 28. A bortermelők dalárdájának hangversenye a »Szőlővenyigé«-ben.
- Jan. 29. A »Kirchner«-féle műintézet személyzetének álarczos bálja a vígadóban.
- Febr. 1. A magy. kir. állami főreáliskolai segítő egyesület hangversenye és táncmulatsága.
- Febr. 4. Kereskedők bálja a vígadóban.
- Febr. 11. Az iparosok dalárdájának bohóc-estélye a vígadóban.
- Febr. 12. Álarczos bál a »Szőlővenyigé«-ben.
- Febr. 18. A főreáliskolai segítő egyesület műkedvelői előadása.

Szerkesztői levelezés.

Dr. — ts — o. Ujvidék. Mint szerb testvéreinktől hallottuk azóta azt a megszakított egyházi gyűlést sikerült ugyan egybehívni, de csak brachiummal. Z m e j a n o v i t s püspök a tél legnagyobb részét csendes elvonultságban a meszicsi zárdában tölti. A »Budutnyoszt« és »Szrpstvo« között talán még élesebb lett a harc. Radits Emilianról, a moszkvai dról nem igen beszélnek az emberek, azt sem tudják hol üti fel időnként sátorfáját. Azt éppen nem lehet mondani, hogy a »Szrpstvo« barátságával dicsekednek. Éppen az a radikális lap vetette a szemére, hogy a magyarok közt a nagy patrióta, a szerbek közt pedig a »túlzo ruszofil« szerepet játsza. A megküldött nyelvtanért köszönet A színészek telt házak mellett játszanak. Üdvözet.

12577 szám. — 1898.

Hirdetmény.

Ö császári és apostoli királyi Felsége folyó évi augusztus hó 18. kelt legfelsőbb kéziratával ötven évi uralkodói jubileuma alkalmából a kintartás és lelkiismeretes kötelesség teljesítése jutalmául adományozandó tiszzernek méltosított legkegyelmesebben allapítani.

Az érem egy és ugyanazon nyilvános vagy magánszolgálatban megszakítás nélküli 40 évi hű és kielégítő alkalmaztatásért adományoztatik:

Az éremre való igényt a pályázók tartoznak a fentebbi körülmények igazolása mellett érvényesíteni, még pedig ha az illetők tényleges állami szolgálatban vannak, följebbvaló hatóságuknál minden más esetben szolgálati illetve lakóhelyük első fokú közigazgatási hatóságánál.

Versecz város tanácsának 1898. évi december hó 23. tartott üléséből.

Seemayer,

kir. tanácsos, polgármester.

12287 szám. — 1898.

Hirdetmény.

Az 1886. évi XXII. t. cz. 113. §-a értelmében ezennel közhírré tétetik, hogy a városi törvényhatósági bizottság folyó évi december hó 12-én tartott rendes közgyűlésében 261/12287/898 szám alatt hozott határozata a város belterületén és pedig a Tamás-, Föld-, Irigmal- és Alexiut-czában valamint a paulisi összekötő uton levő és a város tulajdonát képező 20 házhely eladása tárgyában folyó évi december hó 25-től kezdve 30 napon át Kehrer Béla vár. tanácsnok irodájában közszemlére kitéve lesz.

Verseczen, 1898. évi december hó 23-án

Polgármester helyett.

Weifert Károly, főjegyző.

1 szám — 1899.

Hirdetmény.

Az 1883 évi XLVI. t. cz. 13 §-a értelmében a telekkönyvileg bekebelezett tartozások kamatainak 10 % százaléka az általános jöv. pot. ado kivetésénél levonásba hozandó.

Felhívatnak ennél fogva mindazok a kik e kedvezményt igénybe venni óhajtják, hogy kamat teher vallomásaikat alulírt hivatalnál 1899. évi január hó 31-ik annál bizonyosabban benyújtsák, mert később beadott vallomások csak igazolási kérelemmel és csak is 1899. évi október hó 1-sőig fogadtnak el.

A vallomás benyújtásakor a tartozás fen állása kötvény, vagy törlesztést könyvecskével igazolandó.

Verseczen 1899. évi január hó 1-én

Bodry,

tanácsnok, mint városiadóhivatali főnök.

13235. szám. — 1898.

Hirdetmény

Ezennel közhírré tétetik, hogy a nyilvános betegápolás költségeinek fedezéséről szóló 1898. évi XXI. t. cz. valamint az arra vonatkozó 135.000/898. számú belügyministeri szabályrendelet 1899. évi január hó 1-én életbe lép.

Miről az összes polgárság ezennel értesítettig.

Verseczen, 1898. évi december hó 30-án.

Semayer,

kir. tanácsos, polgármester.

Felhívás.

Egy árvaházi alap létesítése céljából altalam több év előtt megindított törekvéseim oly kedvező sikert eredményeztek, hogy ezen alap javára eddig már mintegy 39265 frt 61 krnyi összeg van a helybeli takarékpénztárban gyümölcsözőleg elhelyezve, mely összegnek tulnyomórésze az ujévi üdvözetek megváltásából származik.

Ezen kedvező eredmény által felbátorítva az 1899. ujév alkalmából is Versecz város nemes-szívű polgárához bátorkodom fordulni azon kérréssel, miszerint ezen jótékony célra az 1899. ujévi üdvözeteket bármily csekély összeggel megváltani sziveskedjék, mely összeg a fenti célra fordítani és nyilvánosan nyugtáztatni fog.

A megváltás eszközölhető a rendörkapitányságnál, a „Délvidék“ a „Werschetzer Gebirgsbote“, a „Neue Werschetzer Zeitung“ és a „Budutnyost“ szerkesztői irodában, a hol a megváltási jegyek ki fognak adadni.

Verseczen, 1898. évi deczember hó 16-án

Seemayer J.,

kir. tanácsos, polgármester.

Tiszteletet annak, kit tisztelet illet!

Wilhelm Ferencz úrnak, neunkircheni (Bécs mellett) gyógyszerésznek, 1897. augusztus 11-én Altonából a következőt írják:

„Körülbelül 70 éves vagyok, és 10 éven át csont-rheumában és hámorhoidál-csomóban szenvedtem, de segítséget nem találhattam sehol. Csak az Ön Wilhelm-féle antiarthritikus antirheumatikus vértisztítótőtejének köszönhetem, hogy bajomtól három hét alatt teljesen megszabadultam. Ön, valamint a grófné, — kinek jelentését az újságban olvastam fogadják legforróbb köszönetem nyilvánítását.

Mély tisztelettel

Ackermann Kereszt,
Altona, Hamburg mellett, Reichenstrasse 6.

Minden gyógyszerárban kapható.

Vipázunk a védjegyre.

Mariazelli Gyomorcsseppek

nagyszerűen működik a Gyomor minden betegségénél

„Krávy“ egy régi, kipróbált nélkülözhetetlen házi és népgyógyszer az étvágytalanság, gyomorgyengeség, nehéz lélegzésvétel, savanyu büfögés, kolika, gyomorégés, tulságos nyálkaelválasztás, sárgaság, undorhányás, görcsök és szomlás ellen.

Főfájásnál, a gyomor megterhelésénél étellel, itallal gilisztá és májbetegségénél kipróbált gyógyszer. Ezen fennlebbi betegségeknél a Mariazelli cseppeket évek óta sikerrel használják, melyről sok száz bizonyítvány kezeskedik. Egy üveg ára használati utasítással 40 kr. Duplaüveg, 70 kr. központi raktár

Brady Károly, gyógyszerész a Magyar Királyságban, Wien, I. Fleischmarkt 1.

Kapható minden gyógyszerárban.

Fő raktár: **Török József,** gyógyszertár Budapest, VI. Királyutca 12 sz.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házi szer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvényénél, csúsznál, tagszaggatásnál és meghúléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. A. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

Pályázat.

Versecz város törvényhatóságánál egy újonnan szervezett, évi 600 frt. fizetéssel és 150 frt. lakpénzzel javadalmazott rendőrbiztosi állás, továbbá évi 400 frt. fizetéssel és 120 frt. lakpénzzel javadalmazott II. oszt. irnoki állás választás útján élethossziglan betöltendő.

A rendőrbiztosnak az állam nyelvén kívül még a német és szerb nyelvet legalább szóban kell birnia.

Pályázni ohajtók felhivatnak, hogy az 1883 évi I. t. cikkben körülirt minősítést, továbbá eddigi alkalmaztatásukat és nyelvismeretüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket legkésőbb 1899. évi januar hó 20-ig Pálffy Elemér főispán úr Ó Méltóságához benyujtsak.

Versecz város tanácsának 1898. évi deczember hó 23-án tartott üléséből.

Seemayer,

kir. tanácsos, polgármester.

Előfizetési felhívás

„Képes Családi Lapok“

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

A „Képes Családi Lapok“ olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifjú és öreg külön s együttvéve élvezettel olvashatja.

A „Képes Családi Lapok“ minden évben négy külön beköthető regényt ad ingyenes mellékletül előfizetőinek.

A „Képes Családi Lapok“ borítéka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza és így az előfizetők díjtalanul közölhetik gondolataikat az „Előfizetők postájá“-ban.

A „Képes Családi Lapok“ előfizetési ára a „Hölgyeg Lapja“ című divatlappal és a külön beköthető „Regénymelléklet“-tel együtt:

Egész évre 6 frt — kr.
Félévre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt. 50 kr.

A „Képes Családi Lapok“ annak, a ki az előfizetési összegét és azonkívül még 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjat egyszerre beküldi, elismerésül még külön 4 legújabb regényt küld ingyen és bérmentve.

A „Képes Családi Lapok“ mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld mindazoknak, a kik eziránt — legzélszerűbben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ kiadóhivatala

Budapest, V. Vadász-utca 14. (Saját házában.)

MINDEN SORSJEGY UTÁNFIZETÉS NÉLKÜL
MIND A 6 HUZÁSON JÁTSZIK.

UJSAĞIROK SORSJÁTÉKA

FŐNYEREMÉNY
100.000
KORONA

5 NYEREMÉNY 20.000 KORONA

AZ ÖSSZES NYEREMÉNYEKET KIVÁNCIATRA 20% LEVONÁSSAL
AVALLALAT KÉSZPENZBEN VISSZAVÁSÁROLVA

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

Huzás föltétlenül már jövő hó 4-én.
Sorsegyeket ajánl:
Luceaferul takaréék és hitelintézet.
Polgári takarékpénztár részv. társ.

A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona a nyomára. Versecz.

Melléklet a „Délvidék“ januar hó 1-én megjelent 1-ső számához.

6250. szám. — 1898. évi.

Arverési hirdetés.

A vereszi kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dobó László temesvármegyei tiszti ügyész által képviselt m. kir. államkincstár javára Pavlov, Mária és Pavlov Nika kis-zsámi lakosok ellen végrehajtott ügyben 155 frt. 70 kr. tőke, ennek és pedig 140 frt. 61 krajnak 1898 évi augusztus hó 24-ől jaro 6% kamatja 9 frt. 75 kr. eddigi jelenleg 9 frt. 80 kiban meghatározott költség, továbbá a kis-zsámi 36 számú tjkben irt ingatlanokra nézve esatlakozást nyert Dr. Dajkovics István vereszi ügyvéd járára 6% kamatja 4 frt. 20 kr. órást 1/2% váltódíj és 18 frt. 90 kr. költség kielégítése végett az árverést elrendelte.

A fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő s a Kis Zsám község 36 sz. tjkben irt Pavlov Mária nevű álló A. I. 824 a és 945 b hr. sz. ingatlan s a hozzátartozó 800⁰ öl legelő 411 frt. továbbá a kis-zsámi 85 számú tjkben irt Pavlov Nika nevű álló A. I. (161—162) hr. és 85 b. számú ingatlan 238 frtban megállapított kikültési árban 1899. évi február hó 4-ik napján delután 3 órakor Kis Zsámon a községi előjárásági iródban megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni, u. m.:

1. Ha a megállapított kikültési áron felüli ígérteket senki sem tenné, az árverésre kitűzött ingatlan a kikültési áron alól is eladatum fog.
2. Árverezni kívánók bánatpénzül tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 41 frt. 10 kr. és 23 frt. 80 kr. készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyamszámított s az 1881. november 1-en 3533. sz. a. kelt I. M. R. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t.-cz. 107. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.
Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbíróság telegkönyvi iródjában és a község előjáráságúál megtekinthetők.

Vereszen, 1898. évi október hó 27-ik napján.
A kir. bíróság mint tkvi hatóságnál.

Trucza, kir. albiró

6250. szám. — 1898.

Árverési hirdetés.

A vereszi kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Dajkovics István ügyvéd által képviselt vereszi hitelbank javára Popovits Pal és tarsai elleni végrehajtott ügyben 575 frt. tőke, ennek 1897 évi de-ember hó 15-ől jaro 6% kamatja 4 frt. 08 kr. órást 1/2% -os váltódíj 65 frt. 35 kr. eddigi költség, továbbá 450 frt. 170 frt., 450 frt. 170 frt. 1800 frt., 340 frt. tőkék és járulékaik, valamint 15 frt. 15 kiban megállapított jelenlegi költség továbbá a vereszi 8409 és 11145 számú tjkben irt ingatlanokra nézve, esatlakozást nyert Obradovics Janos javára 1160 frt., 1160 frt., 680 frt. 52 kr., 700 frt és jár. továbbá esatlakozást nyert Polgári takarékpénztár járára 1250 frt. tőke és jár végül esatlakozás

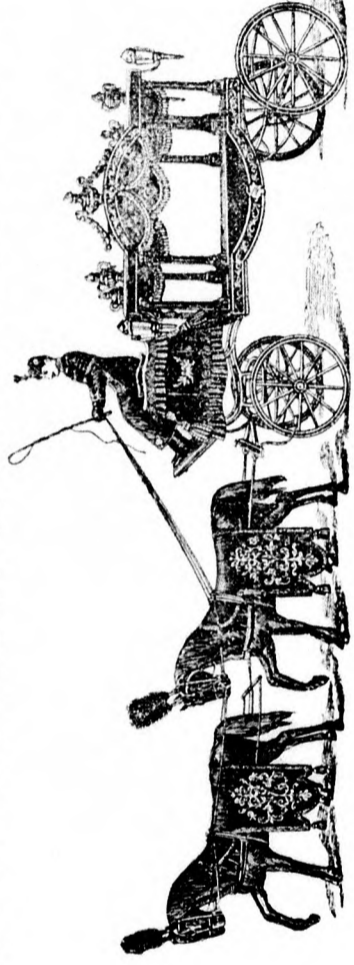
A Kirchne-féle könyvnyomda tulajdona s nyomatása Versecz.

zást nyert Popovics Pal esatlakozása javára 5000 frt., tőke és jár kielégítése végett ezen ingatlanokra nézve a C. I. 2. tjkben irt ingatlanok esik a C. I. 2. alatt Botta Helena és Botta szül. Popovits Darinka javára bekeleleztet özevgyi és Botta szül. Popovits Darinka javára bekeleleztet özevgyi jog fenntartásával adának el (1881 évi LX. 163.)

2. Árverezni kívánók bánatpénzül tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 3 frt. 50 kr. 10 frt. 70 kr. és 4 frt. 40 kr. készpénzben vagy az 1881. LX. törvény-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. hó 1-en 3533 sz. a. kelt I. M. rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. törv.-czikk 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.
Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbíróság telegkönyvi iródjában s a fentm. vezet. községi előjáráságúál megtekinthetők.

Vereszen, 1898. évi október hó 1-ső napján.
A kir. bíróság mint tkvi hatóságnál.

Trucza, kir. albiró

Teljes temelkezési intézet, elhész tartozó összes berendezési tárgyak mint, több díszes és egyszerű nyított és üveges **gyáskocskák**, különféle **diszegenruhák**, **lótollak**, **lótakarók**, **gyeryatartók** valamint mindennemű **posztófelszerelések**

jutányos ár kedvező fizetési feltételek.

Bővebb felvilágosítással szolgál

Hohenberg Ferencz

arany és ezüst zsinór, paszomány és gombkötőgyáros Temelkezési intézetek teljes berendezője.

Budapest, VI. ker., Nagymező-utca 46. (Saját ház.)

Arpégyezkek, rajzok, költségvetések, kívánatra ingyen és bérmentve!

az 1883
továbbá
meretüket
üket leg-
ffy Ele-
tsak.
évi de-

er,
gármest ..